

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De SS. Vrso & Victore & socijs martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

tionis facinus auferatur. Nam qualiter ipsa quoque execranda hæresis damnata est, latere vos non debet: quia non solum per istos ducentos annos abolita est, sed & quotidie à nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur: Et hortamur, nè quorum arma combusta sunt, apud vos eorum cineres suscitentur. Nam quis non excretur superbum eorum conamen & impium, dicendum, posse sine peccato hominem existere ex propria voluntate, & non ex gratia Dei? Et primum quidem blasphemia & stultiloquium est dicere, esse hominem sine peccato: quod omnino non potest, nisi vnus mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus & partus. Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes, testimonium præuocationis Adæ, etiã sine peccato actuali existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem: *Eccè enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea.* Psal. 50.

Interea defuncto Felice Orientalium Anglorum Episcopo, post decem & quatuor annos accepti Episcopatus, Honorius loco eius ordinauit Thomam Diaconum eius de prouincia Giruorum. Et hoc post quinque annos sui Episcopatus de hac vita substracto, Berethgillum, cognomine Bonifacium, de prouincia Cantuariorum, loco eius substituit. Et ipse quoque Honorius postquam * atatem sui cursûs impleuit, migravit ex hac luce anno ab incarnatione Domini sexcētesimo quinquagesimo quarto, pridie calendæ Octobris. Et cessante Episcopatu per annum & sex menses, electus est Archiepiscopus cathedræ Dorouernensis sextus, Deus dedit de gente occidentaliū Saxonum. Quem ordinaturus venit illuc Ithamar Antistes ecclesiæ Rhofensis. Septem Ex lib. 3. cap. 20. *metas

MARTYRIVM SS. VRSI ET VICTORIS CVM SOCIIS SVIS, EX GLORIOSA THEBAEORVM LEGIONE, quorum Historia ad nos perlata est ex Francia per venerabilem D. Petrum à Leydis Carthusiæ Colonienfis olim Priorem.

VM tempore Maximiani Imperatoris (qui cum collega Diocletiano imperium tenuit) grauis persecutio Christianorum esset exorta: erant in legione sancti Mauritij Vrsus & Victor cum socijs lxxj. viri in bellicis rebus strenui, quorum hodiè natalitia colimus. Qui beati Mauritij passione & gladij terrore turbati, non absque diuino nutu castrorum tumultus occultè relinquentes apud Solodorum castrum antiquissimum, quod est super Arulam fluium, peruenierunt, vt per eos ibidem multorum infidelium caritas, fidei lumen reciperet. Interea Maximianus Imperator audiens sanctum Vrsum sociosque eius ab Agaurino fugam decessisse, nullis furor succensus est. Accito igitur Hyrtaco, prædicti Solodorenfis oppidi Præsidi, præcepit & iniunxit, vt vestigia sanctorum diligenter perscrutando indagaret, & vbi cunquè ipsos inueniret, aut ad sacrificia deorum compelleret, aut varijs tormentis eorum vitam finiret. Igitur beato Vrso socijsque eius Hyrtaco Præsidi præsentatis, talibus verbis eos alloquitur, dicens: O viri, quis vos furor decretis principum suasisit obuiare? Vestram strenuitatem monemus, & imperiali præcepto præcipimus, vt omni occasione remota, ad sacrificandū dijs omnipotentibus Ioui & Mercurio velitis vos inclinare. Alioquin vos vitam faciam varijs finire tormentis. Illi verò calidus corroborati dixerunt: Christiani sumus, nec sacrificando furdus & mutis idolis, Christianæ religionis ritum volumus inquinare. Hyrtacus videns sanctorum constantiam, nec posse blanditijs flecti, nec terroribus emolliri, præcepit manus & pedes eorum catenis nexibusque constringi, ac varijs tormentis ipsos atrociter cruciari. Quod cum carnifices studiosè peragerent, diuina clementia (quæ sperantes in se non deserit) tanto super eos splendore claritatis illuxit, vt tortores fulgore perterriti, ad terram prosternerentur semiuui, sanctique martyres catenis ruptis vinculisque dissolutis starent imperterriti, glorificantes & laudantes Dominum Deum Israel. Pagani verò, vnâ cum Præsidi confusione ducti, dolore & angustia torquebantur. 30. Septembr. Diocletiani & Maximiani in Christianos persecutio. Sancti martyres ab Hyrtaco præside comprehendantur. Dijs supplicij excruciantur. Diuinitus liberantur.

Multi cre-
dunt.

bantur, videntes quòd multi ad Christum per miracula prædicta conuerterentur. Alloquitur itaque Præses sanctos martyres, dicens: Vnum de duobus eligite aut dijs immortalibus sacrificare, aut vitam vestram varijs faciam tormentis finire. Respondentes sancti, dixerunt: Christus pro nobis passus est, nos etiam pro Christo, quæcunque tormenta tua decreuerit malitia inferre, parati sumus sustinere. Imperat igitur Præses furor repletus, magnam componi lignorum congeriem, & præparari maximum ignem, vt sanctorum corpora cremarentur. Cumque præsentibus multis sancti martyres fuissent adducti, Hyrtacus ait ad illos: Nisi à vestro errore resipiscatis, in his flammis corpora vestra coneremabo. Sancti Spiritu sancto confortati responderunt: Nulla nos minæ, vel tormentorum timor, à sancto & iusto proposito reuocabunt, &

Dū in igne
mittitur, is
extinguitur.

parati sumus ad omnia pro Saluatoris nomine sustinenda. Sanctis igitur ad ignem, vt in illum mitterentur, accedentibus, ecce ventus validissimus de cælo veniens, lignorum congeriem vndiquè succensam, tanto conamine impulit, vt dissoluta & in varias partes diuisa, penitus extingueretur. Quod videntes multi, ad fidem conuersi sunt. Videns autem impius Præses sanctos martyres duplici miraculorum splendore clarificatos, plurimos capite truncari præcepit. Interea sancti martyres, Vrsus cum socijs suis, vtriusque sexûs homines doctrina & exemplis in fide confortabant. Hyrtacus verò Præses, vir Belial furor plenus, super pontem prædicti fluminis sibi sanctos martyres iussit præsentari: vt eodem loco capite caesos mox in alueum fluminis præcipitaret. Cæduntur ergò beati martyres, & in flumen præcipitantur, nec tamen longè à dicto ponte defluerunt. Nam diuina misericordia (apud quam omnia possibili-
lia sunt) suæ mansuetudinis potentiam in eis demonstrauit. Non longè nanquæ à dicto ponte, capita sua in manibus portantes, flumen egressi sunt, & ad locum, vbi nunc in honore ipsorum basilica fabricata est, peruenerunt. Mirabilia hæc, & mirabilibus mirabiliora succedunt. Sancti enim martyres genua ad terram flectentes, quasi ad vnius horæ spatium, priusquam corpora sua ad terram deponerent, cunctis cernentibus orabant. Orationi verò sine dato, corpora sua ad terram dimiserunt, acsi dicerent: Hæc requies nostra in seculum seculi. Venientesque surdi, cæci, claudi, imbecilles & paralytici, seu quacunque infirmitate detenti, tangebant corpora sanctorum: & subitam recipiebant sanitatem. Energumeni quoque seu dæmonibus obsessi, ad tactum sanctorum curabantur martyrum. Et vsque in hodiernum diem, si fides petentium non titubet, per Dei gratiam curantur.

Cæduntur
gladio & in
flumē præ-
cipitantur.
Manibus ca-
pita sua de-
portant ad
locū sepul-
tura.

Stupendum
miraculum.
Plal. 131.
Multi ægri
curantur.

Passi sunt autem Vrsus & Victor cum socijs suis apud Solodorum pridie Calendas Octobris, regnante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

FINIS MENSIS SEPTEMBRIS.

OCTO